

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 34

Utgitt 31 juli.

1918

Skrivelse fra Provianterings- og Industri- forsyningsdepartementene

13 juli.

av 13 juli.

hvorved i medhold av provisorisk anordning av 25 oktober 1917, jfr. lov av 6 juli 1917 og lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember 1917, bestemmes:

Det påligger enhver, som importerer til salg her i landet, følgende innberetningsplikt til Statens Prisdirektorat:

1. Såsnart importøren får underretning om, at varene er avskibet, skal der inngis opgave over varens art og mengde samt skibets sannsynlige ankomsttid til norsk havn.
 2. Når varen er ankommet til norsk havn, skal der snarest mulig innsendes spesifisert opgave over varens kostende samt over de utsalgspriser, importøren akter å beregne sig.
- Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Provianterings- og Industri- forsyningsdepartementene

13 juli.

av 13 juli.

hvorved i medhold av provisorisk anordning av 25 oktober 1917, jfr. lov av 6 juli 1917 og lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember 1917, bestemmes, at norsk importør, som i utlandet efter 1 januar 1918 har solgt eller herefter selger varer, som der har været lagret for hans regning, skal snarest mulig gjøre innberetning om det stedfunne salg til Statens Prisdirektorat. Innberetningen skal angi, når og til hvem salget har funnet sted, varens inn-

- 13 juli. kjøpspris, de omkostninger, som er påløpet efter innkjøpet, salgsprisen samt omkostninger ved salget, herunder også mulige skatter i vedkommende utland.

Ovenstående bestemmelser trer i kraft straks.

26 juli. **Skrivelse fra Provanteringsdepartementet**
av 26 juli,

hvorved i henhold til kongelig resolusjon av 21 desember 1917, jfr. de kongelige resolusjoner av 15 mars og 5 april 1918 om garanti av minstepriser for sild og fisk, bestemmes:

Storsild og vårsild må være anmeldt til salg til Statens Fiskecentral, kontor B, innen 10 august 1918 og vraket og mottatt ved en av Statens kommisjonærer innen utgangen av august 1918. Såvel for sild, som anmeldes efter 10 august, som for sild, som er anmeldt før denne frist, men ikke vraket og mottatt innen utgangen av august 1918, bortfaller Statens kjøpeplikt.

29 juli.
Nr. 1.

LOV

om ilandbringelse i norsk havn av fisk fanget av norske farkoster.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 17 juli 1918 sålydende:

§ 1. Fisk fanget av norsk farkost eller produkter av saadann fisk skal, indtil Kongen anderledes bestemmer, ilandbringes i norsk havn.

§ 2. Paabudet i § 1 gjelder ogsaa sæl og hottlenose samt alle andre sjødyr og produkter av disse, dog ikke hval fanget paa de sydlige fangstfelter eller produkter av saadann hval.

§ 3. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan utfærdige de nærmere bestemmelser og paabud, som utkræves til gjennomførelse av denne lov. Likeledes kan Kongen eller den, han dertil bemyndiger, dispensere fra bestemmelsene i de foregående paragraffer.

§ 4. Overtrædelse av denne lov eller bestemmelser utfærdiget i kraft av denne lov straffes med bøter indtil kr. 100 000,00 eller med fængsel indtil to aar eller med begge deler.

Paa samme maate straffes den, som forsætlig medvirker til saadan forbrydelse som i første led nævnt. 29 juli.
Nr. 1.

Den, som av uagtsomhet enten begaar saadan overtrædelse som i første led nævnt, eller medvirker dertil, straffes med bøter indtil kr. 20 000,00 eller med fængsel indtil seks maaneder eller med begge deler.

§ 5. Fangst, som er eller søkes ilandbragt eller løsset i strid med bestemmelsene i denne lov, kan helt eller delvis indtages ved dom, selv om produktene ikke tilhører nogen, som er skyldig i den strafbare handling.

Er der ikke anledning til inddragning av varene selv, kan deres værdi helt eller delvis inddrages hos den skyldige.

§ 6. I saker angaaende forbrydelser mot denne lovs bestemmelser faar regelen i straffeproseslovens § 287, andet punkt, anvendes uten hensyn til, om den for forbrydelsen fattsatte straf er strengere end der nævnt.

§ 7. Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets søgl.

Gitt på Kristiania slott den 29 juli 1918.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

N. F. Leganger,
kst.

Lov

om utvidelse av testationsretten.

29 juli.
Nr. 2.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 juli 1918 sålydende:

I.

Lov om arv av 31 juli 1854 § 33 skal herefter lyde saaledes:

Den, der efterlater sig livsarvinger, kan ved testament bortgi til hvem han vil en fjerdedel av sin formue.

Overstiger formuen en million kroner, kan han yderligere bortgi til almennyttige formaal to fjerdedele av, hvad den utgjør over en million indtil to millioner kroner. Hvad formuen utgjør over to millioner kroner, kan han bortgi til formaal som nævnt.

29. juli.
Nr. 2. Hvis der ved testamentet bortgives mere end i første led nævnt, kan det forsaavidt ikke gjøres gjældende likeoverfor livsarvingene, medmindre det faar kongelig konfirmation.

Lov om adoption av 2 april 1917 § 14, andet led, skal her-
efter lyde saaledes:

Av den arvelod, som efter foranstaaende regler, naar in-
tet testament forefandtes, skulde tilfaldt adoptivbarn eller
dets livsarving efter adoptivforældrene, kan disse ved testa-
ment eller paa dermed likestillet maate bortgi til andre indtil
halvdelen. Dog kan de altid bortgi en likesaa stor del av adop-
tivbarnets lod som de kan bortgi av sit eget barns lod.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 29 juli 1918.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

N. F. Leganger,
kst.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterlig:

29. juli.
Nr. 3.

Lov

om tinglysning i Akers sorenskriveri.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 juli
1918 saalydende:

§ 1. Fra den tid, som Kongen bestemmer, skal i Akers
sorenskriveri al tinglysning foretages ved særskilte tinglys-
ningsting.

§ 2. Tinglysningsting avholdes paa herredsskriverkon-
toret for hele embedskredsen under ett og bestyres av herreds-
skriveren.

Tinglysningstingenes antal og tiden for deres avholdelse
bestemmes av Kongen.

Forøvrig gjælder med hensyn til tinglysningstingene det
samme som i lovgivningen er bestemt angaaende ekstrating,

dog saaledes, at den i lov om pant og tinglysning av 12 oktober 1857 § 10 foreskrevne oplæsning ved det første sedvanlige ting for distriktet kan ske efter nærmere regler git av Kongen, som ogsaa kan bestemme, at den helt skal bortfalde.

29 juli.
Nr. 3.

§ 3. Kongen kan bestemme, at nærværende lov skal gives tilsvarende anvendelse i andre landdistrikter.

§ 4. Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 29 juli 1918.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen. N. F. Løganger,
kst.

Lov

om tvungen avstaaelse av grund og bygninger til offentlige kontorlokaler og retslokaler.

29 juli.
Nr. 4.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 juli 1918 sålydende:

§ 1. Grund og bygninger, som trænges for at skaffe plads til offentlige kontorlokaler eller retslokaler, kan staten efter bestemmelse av Kongen kræve avstaat mot erstatning, som i mangel av overenskomst fastsættes ved skjøn.

Bestemmelserne i lov indeholdende nærmere bestemmelser om rettergangsmaaten i saker angaaende tvungen avstaaelse av grund av 10 mai 1860 §§ 1—4 faar tilsvarende anvendelse. Omkostningene ved overskjøn bæres av eieren, hvis skjønnet er forlangt av ham, og utfaldet gaar ham imot.

§ 2. Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 29 juli 1918.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen. N. F. Løganger,
kst.

29^e juli
Nr. 5.

Lov

om forandringer i og tillegg til lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 juli 1918 sålydende:

I.

Følgende paragraffer i lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915 skal heretter lyde saaledes:

§ 2. For at kunne opnaa anerkjendelse som berettiget til refusion maa vedkommende arbeidsledighetskasses inntægter for mindst en halvdels vedkommende tilveiebringes ved medlemmenes egen kontingent. Desuten maa kassens love indeholde bestemmelser om:

1. At medlemmenes ret til understøttelse ikke indtrær, medmindre de har staat som medlem av kassen i det mindste i det sidst forløpne halvaar og betalt kontingent for i det mindste 26 uker siden sidste indmeldelse.
2. At stedlig understøttelse ikke utbetales, før arbeidsledigheten har varet i et tidsrum, som dog ikke maa sættes kortere end 3 dage.

Naar departementet finder, at særlige grunde taler for det, kan det tillate, at en kasses love:

a. indeholder bestemmelse om, at understøttelsen i tilfælde av flere ledighetsperioder i løpet av 6 uker skal kunne utbetales straks ved 2den og senere ledighetsperioder;

b. istedetfor bestemmelsen om en sammenhengende arbeidsledighet av over 3 dage indeholder tilsvarende og efter departementets skjøn betryggende bestemmelse, som bedre passer for arbeidsforholdene i faget.

3. At der som stedlig understøttelse ikke ydes mer end et beløp, som i det høieste svarer til det halv av, hvad der er at anse som gjennomsnittlig dagløn i vedkommende medlems arbeidsgren.

4. At understøttelse ikke ydes for et længere tidsrum end i det høieste 90 dage i løpet av 12 maaneder, hvis der i kassens love gaaes ut fra understøttelsesaar, eller i løpet av et kalenderaar.

5. At kassens medlemmer i tilfælde av ledighet er forpligtet til at ta det arbeide, som kassens styre finder passende for dem.

6. At der for det tilfælde, at den ordinære kontingent viser

sig utilstrækkelig, kan utlignes ekstrakontingent og, om 29 juli.
det blir nødvendig, foretages nedsættelse i den i kassens Nr. 5.
love bestemte understøttelse.

7. At understøttelse ikke utbetales til noget medlem, der
staar som medlem av anden arbeidsledighetskasse, eller
saalænge han oppebærer bidrag fra sykekasse.

8. At ingen stedlig understøttelse, intet reise- eller flytnings-
bidrag utbetales til andre end uforskyldt arbeidsløse, men
arbeidsføre personer. Som uforskyldt regnes ikke arbeids-
løshet, som er foraarsaket ved streik eller lockout.

Til bestaaende kasser kan gives midlertidig anerkjendelse,
selv om deres love ikke tilfredsstiller de her opstillede fordrin-
ger i ethvert punkt, dog bare for det tidsrum, som efter kas-
sens love maa medgaa, forat forandring kan vedtages.

§ 4. To tredjedele av de beløp, staten saaledes utbetaler,
blir av vedkommende departement mindst en gang aarlig at
utligne paa de herreds- og bykommuner, hvori de personer,
som har mottatt arbeidsledighetsunderstøttelse, sidst har hat
bopæl 6 maaneder i træk indenfor rammen av de to sidste
aar regnet fra den første dag, for hvilken understøttelsen er
bevilget. Refusionspligt paahviler dog ikke kommunen for
saadanne personer, der som faste arbeidere eller betjenter ved
offentlig vei- og jernbaneanlæg og lignende alene for saadant
arbeides skyld har opholdt sig i kommunen.

Staten bærer den hele utgift:

- a. Naar opholdet, som betinger refusionspligt, ikke kan op-
lyses.
- b. Naar de understøttede personer overhodet ikke i løpet av
de to sidste aar har opholdt sig 6 maaneder i træk i nogen
norsk kommune.
- c. Naar den kommune, hvor de understøttede personer sidst
har opholdt sig 6 maaneder i træk, ifølge nærværende para-
grafs 2det punktum er fritat for refusionspligten.

Spørsmålet, om refusionspligt paahviler nogen kommune,
og i tilfælde hvilken, avgjøres av vedkommende departement.

Efter andragende fra et kommunestyre kan Kongen fra-
falde kravet paa refusion, delvis eller helt, naar han finder,
at refusionspligtens opfyldelse paa grund av særlig stor arbeids-
ledighet vilde falde uforholdsmæssig trykkende for kommunen,
henset til dens økonomiske evne.

§ 8. En arbeidsledighetskasse, hvis andragende om refu-
sionsret er indvilget, maa ikke utbetale understøttelse til nogen
arbeidsledig, som opholder sig i en kommune, for hvilken der
haves offentlig arbeidskontor, førend vedkommende forgjæves
er anmeldt paa dette kontor som arbeidssøkende. Undlates
dette, mister arbeidsledighetskassen retten til at faa noget

29 juli. refundert av den saaledes utbetalte understøttelse. Saasnart
 Nr. 5. den arbeidsledige paany faar arbeide, anmeldes ogsaa dette av
 arbeidsledighetskassen til kontoret.

Naar bestyreren for det offentlige arbeidskontor søker om det, kan vedkommende departement efter indhentet uttalelse fra tilsynsnævnden bestemme, at de arbeidsledige skal foreta den i første punktum nævnte anmeldelse ved personlig fremmøte paa arbeidskontoret.

Videre kan departementet efter andragende fra en arbeidsledighetskasse tillate lempning i pligten til anmeldelse til arbeidskontoret, naar saadan anmeldelse vanskelig lar sig gjennomføre paa grund av arbeidsforholdene i faget.

§ 15. Naar Kongen finder, at særlige grunde taler for det, kan han indtil videre eller for et nærmere angitt tidsrum:

1. bestemme, at en kasse skal faa refundert indtil to tredjedele av understøttelsene istedetfor en halvdel, jfr. § 1;
2. tillate, at kasser, som opprettes 1 juli 1918 eller senere, utbetaler understøttelse uten hensyn til, om den understøttede har staat som medlem av og betalt kontingent til kassen i den tid, som er fastsat i § 2, nr. 1;
3. tillate, at kasser, som er opprettet før 1 juli 1918, utbetaler understøttelse til arbeidsledige, som bare har staat som medlem av og betalt kontingent til kassen i halvdelen av den tid, som er fastsat i § 2, nr. 1;
4. tillate, at stedlig understøttelse efter § 2, nr. 3 til forsørgelsespliktige arbeidsledige ydes med et beløp, som i det høieste svarer til tre fjerdedele av, hvad der er at anse som gjennomsnittlig dagløn i vedkommende medlems arbeidsgren;
5. sette § 2, nr. 4 ut av kraft.

II.

Denne lov trår i kraft 1 august 1918 og skal for § 4 sidste led og § 15 gjælde indtil 30 juni 1919.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 29 juli 1918.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

N. F. Leganger,

ikst.

Lov

29 juli.
Nr. 6.

om forbud mot indsmeltning eller anden omdannelse av
skillemynt.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 24 juli 1918 sålydende:

§ 1. Indsmeltning eller anden omdannelse av norsk, dansk eller svensk skillemynt er forbudt. Herfra undtages skillemynt, som i henhold til lov om pengevæsenet av 17. april 1875 § 13 er inddraget av statskassen.

§ 2. Det er forbudt at sælge eller paa anden maate overdra norsk, dansk eller svensk skillemynt til andre under omstændigheter, som gir selgeren grund til at tro, at erhvervelsen sker i den hensigt at smelte eller paa anden maate omdanne mynten.

§ 3. Det er forbudt at kjøpe sølv, kobber eller andre metaller, hyorri sølv eller kobber indgaar som bestanddel, naar kjøperen har grund til at tro, at metallet er indvundet i strid med bestemmelsen i § 1.

§ 4. Enhver kjøper av de i § 3 nævnte metaller er forpligtet til at forvisse sig om og paa forlangende til politiet opgi selgerens navn og bopæl.

§ 5. Overtrædelse av §§ 1—3 eller medvirkning dertil straffes med bøter eller fængsel indtil 6 maaneder.

Metal av mynter, som er smeltet eller omdannet i strid med § 1, kan inddrages til fordel for statskassen, selvom det ikke tilhører nogen i den strafbare handling skyldig. Er der ikke anledning til at inndra metallet selv, kan dets værdi helt eller delvis inddrages hos den skyldige.

Overtrædelse av § 4 straffes med bøter.

§ 6. Denne lov trær i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 29 juli 1918.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

N. F. Leganger,
kst.

29 juli.

Kongelig resolusjon

av 29 juli.

I medhold av lov om husvær for folk og hester under skogarbeide og fløtning av 30 juli 1915 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Åsnes herred, Hedemarkens amt, i møte den 2 april 1918 besluttede vedtekter angående istandbringelse og innredning av forsvarlig husvær for folk og hester under skogarbeide og fløtning —, dog med et par forandringer.

De approberte vedtekter er sålydende:

§ 1. Ethvert hus, som anvendes til husvær for arbeidsfolk under skog- og fløtningsarbeide i tiden 1 oktober til 15 mai, skal være:

- a. opført på tørr tomt med lett adgang til vann;
- b. forsynt med tette, gode vegger, godt og dryppfritt tak, god og tett dør og tilstrekkelig stort vindu, hyller, sovebrisk, anbragt minst 50 cm. fra tregulvet samt bord å spise på.

I større koier peis, enten alene eller i forbindelse med kokeovn; i mindre koier kan der anbringes kokeovn alene.

Ennvidere forbindelsessaker til nødhjelp samt et skap til opbevaring av levnetsmidler;

- c. husets høide bør være m. 1,6 til jernveggen. Benyttes flat-tak, bør høiden være m. 2,2.

Rundt veggene tettes forsvarlig både inn- og utvendig, også i det tilfelle, at huset opføres på stenmur. Nødvendig luftcirkulasjon skal anordnes.

§ 2. Ethvert hus, som anvendes til stall under tømmerdrift i tiden 1 oktober til 15 mai, skal være:

- a. opført på tørr tomt, forsynt med tette vegger, godt og dryppfritt tak, tett dør og vindu. Spiltauene skal være av minst m. 1,5 bredde, m. 2,5 lengde, krybben iberegnet.

Rundt huset tettes forsvarlig også i det tilfelle, at huset opføres på stenmur. Foran spiltauene opføres forstall med fôrgulv.

§ 3. Efter pålegg av helserådet er skogeier forpliktet til å opføre sådant husvær som i §§ 1 og 2 omhandlet, før hugst til salg eller industriell produksjon iverksettes, eller innen en av helserådet fastsat frist, regnet fra hugstens begynnelse.

§ 4. Et eksemplar av disse vedtekter skal opslås på et iøinefallende sted i hvert sådant husvær som i § 1 og 2 omhandlet.

Kongelig resolusjon

29 juli.

av 29 juli.

Koncessjonsgrensene i § 2, § 3 første avsnitt og § 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, kfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, nedsettes for Fåberg herred, Kristians amt, til 10 ha., og kongelig resolusjon av 21 juli 1911 om nedsettelse av skogkoncessjonsgrensen til 100 ha. opheves.

Denne betømmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

29 juli.

av 29 juli.

Den koncessjonsgrense, som er nevnt i § 1 i provisorisk anordning om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1917 nedsettes for Eidskog herred, Hedemarkens amt, inntil videre til 20 ha. og for Ramnes herred, Jarlsberg og Larviks amt, til 5 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

29 juli.

av 29 juli.

De ved kongelig resolusjon av 26 august 1916 fastsatte fiskeriregler for Jølster herred, Nordre Bergenhus amt, for andres derhen, at den i reglenes § 2 omhandlede ukentlige fredningstid forkortes til kun å gjelde fra lørdag aften kl. 12 til mandag ettermiddag kl. 4.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

29 juli.

av 29 juli.

I medhold av lov om laks- og sjørrettfiskerierne m. v. av 8 april 1905 § 39 bestemmes, at den i samme lovs § 20 fastsatte 3 døgns ukefredning forkortes til tiden fra lørdag aften kl. 6 til mandag aften kl. 6 for et tidsrum av 5 år fra nærværende resolusjons datum å

- 29 juli. regne, forsåvidt angår laksefisket i Namsen elv på strekningen fra Gansmokåren til Bjørumsmerket i de såkaldte laksegårder med de fra eldre tider brukelige laksegarn.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

29 juli.

Kongelig resolusjon

av 29 juli.

Landbruksdepartementet bemyndiges til i medhold av § 1 litra f, g og h i lov av 14 mai 1917 (nr. 5), kfr. tilleggslov av 14 desember 1917 (nr. 15) om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer, å påby fabrikasjon av landbruksmaskiner og redskaper samt treffe bestemmelse om beslagleggelse og avståelse til staten av eiendomsrett til landbruksmaskiner og redskaper i den utstrekning, som finnes påkrevet.

29 juli.

Kongelig resolusjon

av 29 juli.

- I. I henhold til §§ 3, 15 og 84 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 meddeles approbasjon på Hamar bystyres beslutning av 6 juni 1918 angående:
 1. instruks for statskonduktøren,
 2. takster for bygningsanmeldelser og tilsyn med bygningsarbeiders utførelse, og
 3. regler og takster for opmåling av tomter og grunner sammesteds.
- II. Denne resolusjon trer i kraft straks. Fra samme tid opheves kongelig resolusjon angående regulativ for den bygningskommissjonen i Hamar tilkommende betaling.

Den under post I omhandlede instruks og takster m. v. er sålydende:

Instruks for statskonduktøren i Hamar.

§ 1. Stadskonduktøren ansettes av magistrat og formannskap med amtmannens approbasjon og med en gjensidig opsigelsesfrist av tre måneder.

§ 2. Han skal holde sit kontor åpent minst 1½ time hver

dag til en av magistrat og formannskap fastsat tid. Han må 29 juli. ikke uten magistratens eller ordførerens tillatelse være borte fra byen i lengere tid enn 2 døgn.

§ 3. Stadskonduktøren er regulerings- og bygningskommissionens forretningsførende medlem og sekretær, til hvem alle anmeldelser og rekvisisjoner vedkommende disse kommisjoner skal indgis, og som har å forberede og forfatte innstilling i de dem vedkommende saker og foranledige de i sakenes anledning fornødne møter berammet av kommisjonenes respektive formenn.

§ 4. Han skal påse, at intet bygningsarbeide, hvortil kreves bygningskommissionens tillatelse, blir foretatt, uten at sådan tillatelse er gitt. Får han rede på forseelse i så henseende skal han selv, eller ved politiet, pålegge vedkommende å stanse arbeidet, inntil bygningskommissionen har behandlet saken.

§ 5. Så snart et av bygningskommissionen tillatt bygningsarbeide er påbegynnt, fører han på eget an- og tilsva, forenet med den ham av bygningskommissionen efter beslutning av 21 desember 1917 overdragne myndighet efter bygningslovens §§ 19, 30, 32, 42, 57, 58, 59, 63, 72 og 73 noiaktig og stadig tilsyn med samme, gjør den byggende opmerksom på de muligens stedfundne avvikelser fra kommissionens eller bygningslovens bestemmelser, foranlediger om nødvendig bygningskommissionen tilkalt og gjør anmeldelse om det ulovlige arbeide til politimesteren.

§ 6. Han skal ha innseende med, at stillaser og andre under bygningsarbeidet fornødne innretninger anbringes således at de ikke optar større plass av gate enn nødvendig og at de innrettes sån, at de ikke er til fare for den offentlige sikkerhet.

Bemerkar han, at en bygning eller del av samme eller annet bygverk er så forfallen eller dårlig opført, at dero av den grunn kan være fare for ulykke, melder han straks saken til politimesteren med erklæring om, hvad der bør foretas, og hvilken frist som bør tilstås vedkommende til å nedta eller istansette bygverket.

§ 7. Han har å føre det bygningskyndige tilsyn med de av kommunens bygninger, som blir ham underlagt, undersøke hvad som til enhver tid er nødvendig til deres vedlikehold og inngi anmeldelse derom og overslag til rette vedkommende så betids at omkostningene — forsåvidt ikke arbeidet må utføres tidligere —, kan bli optatt på byens årlige budgett.

De bevilgede vedlikeholdelses- og reparasjonsarbeider besørger han utført på hensigtsmessigste og billigste måte, bokfører og anviser enhver i den anledning innkommet regning.

§ 8. Han har noie å påse, at ikke byen fravendes grunn-

29 juli. eiendom; blir han var, at noget sådant er hendt, og det ulovlige ikke straks efter hans opfordring rettes, innberetter han straks dette til formannskapet.

§ 9. Han er forpliktet til å meddele magistrat og formannskap enhver opplysning vedkommende de ham underlagte forretninger, og til å avgi de i sådant øiemed nødvendige riss, utskrifter og attester.

§ 10. Under stadskonduktøren henligger alle opmålings- og kartforretninger.

Han har å føre tilsyn med bykartene og alltid holde dertil bestemte eksemplarer av samme å jour ved på disse å innlegge enhver forandring såvel med hensyn til regulering som til bebyggelse.

Likeledes har han å besørge nye utgaver av byens karter, så ofte magistrat og formannskap finner dette nødvendig.

Kartene opbevares på hans kontor og han fører bok over beholdningen.

§ 11. Stadskonduktøren fører følgende protokoller:

a) Vedkommende opmålingen:

1. Journal.
2. Kopibok.
3. Opmålings- og kartprotokoll.

b) Vedkommende regulerings- og bygningskommissjonen:

1. Journal.
2. Kopibok.
3. Reguleringskommissjonens forhandlingsprotokoll.
4. Bygningskommissjonens forhandlingsprotokoll.
5. Besiktigelsesprotokoll.

c) Vedkommende byens eiendomme etc.:

1. Journal.
2. Kopibok.

Protokollene anskaffes for byens regning og opbevares i stadskonduktørens arkiv. De under a) 3. og b) 3. og 4. nevnte protokoller autoriseres av overøvrigheten.

§ 12. Han er pliktig til å finne sig i de forandringer og tillegg til denne instruks, som bystyret med behørig approbasjon til enhver tid finner å burde gjøre.

Takster for bygningsanmeldelser og tilsyn med bygningsarbeiders utførelse i Hamar

§ 1. For anmeldelse av ethvert byggearbeide erlegges til bygningskommissjonen kr. 4.00.

Anmeldelse skal skje på et av bygningskommissjonen godkjent skjema.

§ 2. For tilsyn med byggearbeider betales:

a) Ved opførelse av nye bygninger:

For enetasjes høide, hvor den bebyggede grunnflates 29 juli.
kvadratinnhold er:

inntil 30 m ²	kr. 2,00
60 »	4,00
125 »	8,00
200 »	12,00
300 »	16,00
400 »	20,00

o. s. v. med tillegg av kr. 4,00 for hver overskytende 100 m².

For hver følgende etasje erlegges halvdelen av, hvad der for 1 etasje er bestemt.

Kjeller med innrettet rum, som går inn under, hvad i loven forstås med beboelsesrum, samt loftsetasje med innredet værelse regnes for 1 etasje.

Ved påbygninger og ombygninger av eldre bygninger beregnes kun den eller de etasjer eller dele av etasjer, som påbygges eller ombygges.

b) For tilsyn med opførelse av skorstenspipe eller loddpipes i eldre bygninger betales kr. 2,00; er flere piper delvis trukket sammen betales for hver især.

c) For tilsyn med opførelse av bakerovn og kjøller i gammel eller ny bygning betales kr. 2,00.

d) For tilsyn med anbringelse av dampkjel, centralopvarmingsanlegg eller lignende innretninger i gammel eller ny bygning betales kr. 5,00.

e) For utstedelse av attester, som måtte forlanges eller være bestemt i lov, betales kr. 2,00.

Ovennevnte betaling beregnes av bygningskommissjonen og skal påtegnes den av denne utstette attest.

Sportlene i henhold til denne § går i bykassen og skal innfordres forskudsvis av kemneren efter opgave av bygningskommissjonen.

Regler og takster for opmåling av tomter og grunner i Hamar.

§ 1. Hver gang nogen grunn eller del derav avhendes eller bortfestes skal, forsåvidt grunnen eller parsellen ikke tidligere er opmålt eller kartlagt, den nye eier være forpliktet til å la tomten eller grunnen opmåle og kartlegge av den ansatte stadskonduktør.

§ 2. Kartforretningen blir å tilstille panteboksføreren, forat tomten av denne kan innføres i matrikkelen og forsynes med nummer, hvorefter den tilbakesendes stadskonduktøren til innførelse i vedkommende protokoll.

Forsåvidt målebrev på tomt eller grunn eller dele derav ikke tidligere er tinglest, må intet hjemmelsdokument på

29. juli. samme tinglese, medmindre målebrev eller gjenpart av målebrev medfølger og samtidig tinglese.

Forsåvidt målebrev ikke av stadskonduktøren har kunnet leveres ferdig innen tinget, skal hjemmelsdokumentet dog kunne tinglese på dette, når attest fra stadskonduktøren medfølger for, at opmålingsforretningen er forlangt og vil bli fremmet snarest mulig. I sådant tilfelle er stadskonduktøren berettiget til å forlange et til de med opmålingsforretningen forbundne utgifter tilstrekkelig beløp deponert.

§ 3. Ethvert kart bør angi det sanne nörd, vise flateinnhold og ikke alene hver sides lengde, men også såvidt mulig enhver fornøden konstruksjonslinje i metermål, såat tomtens eller grunnens figur med letthet igjen kan konstrueres efter hvilkensomhelst målestokk. Det bør tillike fremstille noget av de tilstøtende grunner, samt vise grunneierens navn, eien-
dommens grunnnummer og hvor den er beliggende. Den målestokk, hvorefter disse karter inntegnes, bør i regelen ikke være mindre enn 1/500 av den virkelige størrelse uten forsåvidt kartene efter denne målestokk ikke kan inntas i den dertil skikkede protokoll.

§ 4. Stadskonduktøren skal føre en protokoll, hvoril alle opmålings- og kartforretninger innføres og den konstruerte figur av den opmålte grunn inntas under bekreftning av ham og kartvidnene. Denne protokoll, som forsynes med register, blir å autorisere av overøvrigheten.

§ 5. For de foran omhandlede opmålings- og kartforretninger, som utføres av stadskonduktøren i overvær av 2 kartvidner, og hvortil naboene ved rekvirenten blir å tilsi, tilkommer bykassen følgende betaling:

a) Når arealet er inntil:

250 m. ²	kr. 6,00
500 »	» 10,00
1000 »	» 15,00

Hertil legges for hvert overskytende 1000 m.² eller deler derav:

inntil og med 5000 m. ²	kr. 5,00
— » — 10000 »	» 4,00
— » — 15000 »	» 3,00
— » — 20000 »	» 2,00

og derefter for hvert overskytende 1000 m.² eller deler derav kr. 1,00.

b) For deling av tomt eller grunn beregnes i tillegg for hver delelinje en fjerdedel av den under litra a fastsatte betaling.

c) For gjenpart av målebrev med kart betales, i naar vedkommende tomt eller grunn ikke overstiger 5000 m.² kr.

5,00, og hvis den er større, en femtedel av den for op- 29 juli.
målingen bestemte betaling.

- d) For attest i anledning av opmåling f. eks. om, at ingen forandring ved en opmålt tomt er foretatt, betales kr. 2,00.
- e) For hver forretning betales for hvert av kartvidnene kr. 0,75 pr. time.
- f) For fremmøte til avholdelse av opmålingsforretning efter en ikke i betimelig tid tilbakekaldt rekvisisjon betales, når forretningen av en rekvisenten tilregnelig årsak ikke kan fremmes, kr. 5,00.

§ 6. Stadskonduktøren har såvell i konduktørprotokollen som på utskrift av forretningen under sin hånd å anføre den derfor oppebårne betaling.

§ 7. Sportlene inngår i bykassen og innfordres av kemneren efter opgave av stadskonduktøren.

Kongelig resolusjon

29 juli.

av 29 juli.

Der fastsettes nedenstående reglement for manøvrering av A/S Auras reguleringsanlegg i Torbuvand, Sandvand, Langvand, Osbuvand, Rensvand og Holbuvand i Lilledalsvasdraget:

I.

Til å forestå manøvreringen antas norske statsborgere, som godtas av vedkommende departement.

Damvogternes boliger skal efter departementets bestemmelse være mest mulig bekvemt beliggende for tilsyn av dammene og være forsynt med telefon.

II.

Reguleringsgrensene er:

- 1) Torbudammen: Opdemning til cote 851 m. o. h.
Torbuvand: Uttapning » » 847 —»—

Reguleringshøide 4 m.
(2,7 m. over, 1,3 m. under almindelig lavvannstand).

- 2) Osbudammen: Opdemning til cote 845 m. o. h.
Sandvand: Uttapning » » 825 —»—

Reguleringshøide 20 m.
(9,6 m. over, 10,4 m. under almindelig lavvannstand).

- 29 juli. Langvand: Opdemning til cote 845 m. o. h.
 Uttapning » » 823,5 —»—
-
- Reguleringshøide 21,5 m.
 (13,5 over, 8 m. under almindelig lavvannstand.)
- Osbovand: Opdemning til cote 845 m. o. h.
 Uttapning » » 817 —»—
-
- Reguleringshøide 28 m.
 (20,1 m. over, 7,9 m. under almindelig lavvannstand.)
- 3) Rensdammen: Opdemning til cote 887,2 m. o. h.
 Rensvand: Uttapning » » 878,7 —»—
-
- Reguleringshøide 8,5 m.
 (8 m. over, 0,5 under almindelig lavvannstand.)
 Bassenget fra utløp av Rensvand til dammen kan uttappes
 yderligere 5 m.
- 4) Holbudammen: Opdemning til cote 787 m. o. h.
 Holbovand: Uttapning » » 776,7 —»—
-
- Reguleringshøide 10,3 m.
 (10,3 m. over, 0 m. under almindelig lavvannstand.)

III.

Slipningen av vannet fra bassengene foregår efter kraftanleggets behov, dog således, at de hittidige flomvannføringer i vasdraget nedenfor dammene såvidt mulig ikke forhøies. Heller ikke må vasdragets naturlige lavvannføring forminskes til skade for andres rettigheter.

IV.

De tillatte opdemningshøider og de tillatte tapningsgrenser skal betegnes ved faste og tydelige merker ved de enkelte dammer.

V.

Damvogterne har å tilse dammene og påse, at flomløpene ikke hindres av is eller lignende, og at dammene forøvrig til enhver tid er i god stand.

VI.

Damvogterne har å føre protokoll over avleste vannstande samt observerer og noterer om det forlanges regnmengder, temperatur m. v. Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til vasdragsdirektøren.

1918

VII.

29 juli.

Mulige tvistigheter angående forståelsen av reglementet blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

VIII.

Forandringer i dette reglement kan kun foretas av Kongen, efterat de interesserte har hatt anledning til å uttale sig.»

- Utgiver: Byråchef Young.

Utgiver: Byråchef Young.